

KLICPEROVO DIVADLO HRADEC KRÁLOVÉ o.p.s.

**- divadlo schopné
evropské vzájemnosti**

Daniel Dvořák Vladimír Morávek Lucie Němečková

17. listopadu 2021

OBSAH:

- 1. Úvod**
- 2. Náš životopis (Co nás vede právě k této vizi)**
- 3. Analýza fungování Klicperova divadla dnes a tady**
- 4. Vize jeho příštího rozvoje**
- 5. Koncepce rozvoje jeho festivalů**
- 6. Koncept ekonomické udržitelnosti tohoto reje**
- 7. Specifikace alternativních zdrojů financování zde toho všeho**
- 8. Návrh rozvoje vztahu Klicperovo divadlo-Statutární město Hradec Králové.
Klicperovo divadlo o.p.s. jako evropsky významná výkladní skříň moderního města.
(I Praha si jednou nechá udělat analýzu)**
- 9. Resumé + všemožné přílohy**

Víme, že všichni aktéři tohoto výběrového řízení jsou v nelehké situaci: na něčem jim enormně záleží, něčemu hluboce věří, něco chtějí udělat modernější, než to doposud bylo-přitom všechny ty stávající počty dnešních premiér varovně klesly, návštěvnost je spíše naznačená a plánované tržby se pro všemožná hygienická opatření často nerealizovaly, nikdo to přitom nerozporuje- netroufne si. Všichni se bojí, jak to bude dál. Zřetelněji a zřetelněji schází vpravo i vlevo pořádkumilovnost. Sebevědomí. Síla vůle. Odpovědnost. Schopnost soustředit se na problém. Schopnost organizovat. Být aktivní. Odvážný, vytrvalý. Odhodlaný za každých okolností artikulovat pravdu.

No dobrá- je složitá doba. Ale místo toho, abychom se v tom pořád dokola utápěli: **Co kdybychom to obrátili?** Přestali se bát? Místo o krizi začali soustředěně mluvit o příštím rozkvětu? Udělali z Klicperova divadla v tomto čase turbulentních změn divadlo ještě **větších změn**-divadlo jedinečné, moderní a schopné velké divácké pozornosti? Měli už zase raritně velkolepé **-evropské-** sny o kráse? Sérií skvostných divadelních počinů, kde úžasní herci slouží užaslým dramatikům, zase se vši odpovědností rozjařili celé město? Celý kraj?

Když k tomu přidáme rozhodnutí divadla rozpoutávat parateatrální akce, kde to jen půjde- v kostelech, v parcích, na ulicích- konat městské slavnosti za času Vánoc, Velikonoc - času vzkříšení, za času letního pobývání pod širým nebem- bude možná už zas vystaráno, všechny ty přísné hygienické normy pobývání občanů v uzavřených prostorech zas tak mnoho nezmo- hou-**naši touhu** po sdílení času a prostoru nezastaví-Hradec Králové stane se zas o cosi více **evropským městem**, jeho občané o poznání více hrdými strážci jim svěřené identity. A bude to všechno o hodně více na vzduchu.

Přitom-toto vše at' vyjde z toho, co v tuto chvíli Klicperovo divadlo už je-děkujeme všem, kteří onu skvělou práci udělali-jen ty pro něj charakteristické rysy ještě více rozvíňme, jen je posilme, jen odvážněji (možná nepohodlněji, ale neš!) formulujme vize. Cíle. Ambice. Obhajme dávné rozhodnutí Klicperova divadla, divadla evropských regionů (Ladislave Zemaně, děkujeme za to) být divadlem **spolupobývání**, divadlem snílkovství, divadlem mohutné evropské vzájemnosti-

Daniel Dvořák, Vladimír Morávek, Lucie Němečková

2. CURRICULUM VITAE: DANIEL DVOŘÁK

Pocházím z pražské rodiny orientované na umění. Můj otec byl slavný kunsthistorik Prof. František Dvořák (1920-2015). Starší bratr Jan (*1951) je teatrolog, pedagog na Divadelní fakultě AMU a vydavatel divadelní literatury ve vlastním nakladatelství Pražská scéna. Od středoškolských studií jsem v kontaktu s důležitými centry umění všude možné po světě.

MOJE STUDIA A MÁ PRAXE:

V roce **1980** jsem absolvoval na Vysoké škole umělecko-průmyslové v Praze ve Speciálním ateliéru architektury a scénografie (profesor Josef Svoboda)

1980 –1981 jsem studoval na Akademii Der Bildenden Künste ve Vídni v Meisterschule für Bühn-bild, (prof. Lois Egg).

1981 jsem absolvoval krátkou stáž v USA, především v New Yorku

od r. **1982** pracuji jako **scénograf** (opery, baletu, činohry i muzikálu). Realizoval jsem dosud více než 400 scénografií po všemožných divadlech, včetně zahraničích. Ve stejné době jsem začal pracovat i jako divadelní organizátor v oblasti tehdejšího neoficiálního divadla.

od r. **1984** pravidelně spolupracuji jako scénograf s Národním divadlem (dosud cca 30 titulů)

1988 jsme založili (s režisérem J. Nekvasilem) Operu Furore. Stal jsem se jejím intendantem.

1990 jsem se stal ještě i intendantem Komorní opery Praha.

1991 spoluzaložili jsme Národního divadla marionet, k tomu společnost Via Praga, která byla producentem mj. Národního divadla Marionet, Divadla Franze Kafky, Zázračného divadla barokního světa a tenkrát největší předprodejní síť vstupenek v Praze **Top Theatre Ticket**.

Roku **1991** jsem byl spoluzakladatelem a (do r. 1998) ředitelem festivalu Mozart Open. Součástí festivalu byly i Přehlídky divadelní avantgardy Next Wave a Opera je divadlo.

Roku **1991** jsem založil uměleckou agenturu MozART Praha.

V letech **1998–2002** jsem pracoval jako intendant Státní opery Praha.

Roku **2002** jsem spoluzaložil Muzeum Loutek v Českém Krumlově.

V letech **2002–2006** jsem byl ředitelem Národního divadla v Praze. Roku 2006 se v anketě Divadelních novin stalo zde toto divadlo **Divadlem roku**.

2007-2012 jsem byl ředitelem Národního divadla v Brně. Vedle tří hlavních souborů jsem nově zavedl koncept **produkčního centra** Reduta, které realizuje inscenace pouze s hostujícími herci anebo nákupem hotových představení. Nesmírně se to osvědčilo.

Od r. **2008** do r. **2012** jsem byl výkonným ředitelem mezinárodního festivalu Janáček Brno

Ve všech uvedených divadlech jsem se orientoval na **mezinárodní koprodukce** (Finsko, Německo, Norsko, Itálie). Zažil jsem spolupráci s mezinárodními festivaly všude možně po světě (např. Dánsko, Francie, Itálie, Japonsko, Maďarsko, Německo, Španělsko, Turecko.)

Od svého působení v pražském ND systematicky se svými spolupracovníky rozvíjíme **programy pro děti, programy pro menšiny** (sociální, etnické, zdravotně postižené). V Brně jsem inicioval i program pro **seniory** z regionu Jižní Moravy. Vždy jsme podporovali i **vydavatelskou a publikační činnost divadel. Svážení diváků do svého divadla.**

V oblasti **fundrisingu a partnerství** jsem svého času podpořil vznik Kruhu mecenášů a přátel Národního divadla v Praze a vyjednal a uzavřel nejvýznamnější sponzorskou smlouvu v novodobé historii české kultury mezi Národním divadlem a Komerční bankou (dcerou Societé General) v objemu 25 mil Kč ročně. Rovněž v Brně se nám podařilo získat ze soukromých zdrojů více než 5 mil Kč a vytvořit nový klub přátel a podporovatelů divadla. V Brně jsme navíc pořádali **Operní ples**, jehož výtěžek pak vždy šel na charitativní účely.

Jsem spoluautorem a scénografem nejúspěšnějšího divadelního představení od r. 1990 v Česku – loutkové verze *Dona Giovanniho* (od r. 1991 do r. 2021 cca 6000 repríz).

Věnuji se soustavně i výstavní architektuře a designu. Z poslední doby jsou v tom smyslu nejvýznamnější dvě velké realizace pro Národní muzeum: *Stopy Lidí* (2009) a *Poklady Moravy* (2010), dále pak výstava *Svoboda – Wilson Light Up the Lights*, kterou jsem připravil společně s Robertem Wilsonem pro Muzeum Kampa (2010) a nová stálá expozice *Dějiny XX. století* v Národním muzeu (2021).

CURRICULUM VITAE: VLADIMÍR MORÁVEK

Zkusím být o cosi stručnější.

MOJE VZDĚLÁNÍ: 1984–1989 Janáčkova akademie múzických umění – obor činoherní režie.

MOJE DIVADELNÍ PRAXE: V letech **1989–1995** jsem pracoval jako režisér v Divadle Husa na provázku. Pak jsem začal kategoricky trvat na principu bezpodmínečnosti– a tedy odešel do Hradce Králové– roku **1995** přijal nabídku Ladislava Zemana být uměleckým šéfem a režisérem Klicperova divadla.

Byl jsem zde skoro deset let št'astný. Hradec Králové v tom čase své divadlo zřetelně miloval. Odcházet jsem nerad, ale syn měl roku **2006** nastoupit základní školu– a v Brně byl dům s dětským pokojem. Od roku **2005** jsem čtrnáct let pracoval jako umělecký šéf Divadla Husa na provázku v Brně– k tomu hostoval i v různých českých, slovenských a evropských divadlech– zejména v Národním divadle v Praze a Bratislavě, v Městských divadlech pražských a taky Na Vinohradech. V Klicperově divadle čas od času dtto-

MOJE OCENĚNÍ: Různé mé inscenace nominovali na Cenu Alfreda Radoka, a to včetně čtyřnásobného ocenění Divadlo roku pro **Klicperovo divadlo Hradec Králové**. V roce **2003** jsme s Janem Budařem a Čestmírem Kopeckým dostali Českého Iva (pět lvů) a Kristiána (taky v tom roce) za film Nuda v Brně (vzniknul v Hradci Králové během jedněch divadelních prázdnin– jen tak všem pro radost). Pak jsme ještě dostali – to s Karlovarským divadlem na půl– Cenu Divadelních novin (2003) za inscenaci Divadlo jako mor.

OSTATNÍ VIZ LITERATURA: **U nás nudou neumřete** (kolektivní portrét V.M. autorů Lucie Němečkové, Vladimíra Hulce, Zdeňka Tichého a jiných), Pražská scéna 2004., **Nuda v Brně**– filmový scénář, s Janem Budařem. **Větrné mlýny 2004, Bruntál Řím Benátky Neapol Hradec Králové**– poezie do tmy, Profil 2000.

MOJE ZVLÁŠTNOSTI: Inicioval jsem vydávání literární revue Rozrazil. S mnohými ze svých inscenací pobýval tak různě v zahraničí (Francie, USA, Belgie, Polsko, Německo, Rusko, Slovensko). Mám syna Alexandra a broskvovou alej u Rýmařova. V roce **2014** jsem byl u vzniku Uličky Václava Havla v Brně. Kamarádil se s Z TOHO VEN. Po boku Ladislava Zemana jsme čtyřikrát po sobě zažili **Klicperovo divadlo** jako Divadlo roku, Provázek jsme pak ještě jednou (za pomoci Václava Havla) učinili součástí **evropského divadelního kontextu**. Jsem na to hrdý a na Divadlo Husa na provázku nedám dopustit-

CURRICULUM VITAE: LUCIE NĚMEČKOVÁ

TEDY JEŠTĚ I TO MOJE VZDĚLÁNÍ:

V letech 1990–1993 jsem studovala divadelní vědu FF UK Praha – SZZK, do toho ještě bohemistiku a rusistiku tamtéž

Ráda mluvím česky, francouzsky, anglicky a rusky. Mám ráda Evropu.

*MOJE DIVADELNÍ PRAXE: 1993–1998 Divadlo F. X. Šaldy Liberec–tam jsem byla dramaturgyní, 1999–2003 Klicperovo divadlo Hradec Králové–sem mě zavolal Ladislav Zeman a já tam pak pracovala jako šéfdramaturgyně a koordinátorka zahraničních projektů (Mezinárodní festival **Divadlo evropských regionů**, měla jsem na starost hostování KD v zahraničí. Velké to bylo zejména v rámci České kulturní sezony ve Francii roku **2002**). V roce **2007** jsem odešla za Vladimírem Morávkem do Divadla Husa na provázku Brno, pracovala tam jako jeho dramaturgyně. Pak už to bylo únavné (jsem z Prahy a dojíždění bylo vyčerpávající) a já tedy odešla do Divadla na Vinohradech, pracovala tam v letech **2011–2012** zas na postu dramaturga, umělecký šéf byl tou dobou Martin Stropnický, V. Morávek tam na těch Vinohradech opakovaně hostoval. Zde jsem podruhé zažila model fungujícího měšťanského divadla–nedám na tuto svou vzpomínku dopustit. V roce **2012** mě zavolal V. Morávek na výpomoc do Divadla Husa na provázku Brno, šla jsem–Martin Stropnický přestal být šéfem Vinohrad. Od roku **2015** jsem pracovala ještě i jako dramaturgyně Národního divadla Brno. Tam jsem pracovala postupně s mnohými českými režiséry, jejichž jména uvádíme v náčrtu své vize příštího fungování Klicperova divadla. V srpnu **2020** jsem se vrátila do Prahy, nastoupila do Českého rozhlasu–tam teď pracuji jako dramaturgyně. Od roku **2001** mám na starost festival Tvůrčí Afrika aneb Všichni jsme Afričani–pracuji jako ředitelka festivalu. Do toho mám od roku **2009** na bedrech ještě i festival orientální kultury Nad Prahou půlměsíc–i zde jsem ředitelka. Z mé pedagogické činnosti bych zmínila v letech **2005, 2008 a 2020** přednášky na divadelní vědě FF UK Praha (Současné africké drama a Současné africké divadlo).*

*Miluji **nepřavidelnost** a miluji africké divadlo.*

3. FUNGOVÁNÍ KLICPEROVA DIVADLA TADY A DNES

Na úvod všech těch našich úvah níže je zapotřebí říct- tyto úvahy budou vždy trochu neúplné- současná pandemie zastavila řádné fungování divadla (jakožto i řádné fungování všeho) více, než by se jednomu mohlo zdát. **Ostražitost**, kde bývala zejména **pohostinnost**, **obava**, kde kdysi strměla bezpodmínečná **účast**- to jsou ze všeho nejvíc charakteristické rysy této covidové a postcovidové doby. V KD Hradec Králové tím žel bylo a je poznamenáno **hospodaření divadla**. Pojdme je analyzovat:

Výnosy v roce 2016 byly **61.660 tis. Kč** /z toho **příspěvek města činily 35.023 tis. Kč** = 56,8% této položky- **náklady** byly **61.160,1 tis. Kč**. Ad hospodaření roku 2017: jediný údaj, který se nám žel podařilo dohledat, je **příspěvek města-činil onen rok 53,8%**. Ale dál: **Výnosy roku 2018** byly **66.419 tis. Kč**, z toho **příspěvek města činil zde tento rok 37.428 tis. Kč** = 56,4% - **náklady divadla přitom byly 66.095 tis. Kč**. V roce 2019 činily **výnosy Klicperova divadla 71.125,5 tis. Kč**, z toho byl **příspěvek města 39.274 tis. Kč** = 55,2% z těchto výnosů - **náklady činily 70.971,7 tis. Kč**. V roce 2020 činily **výnosy divadla 53.986,8 tis. Kč** /z toho byl **příspěvek města 33.882,9 tis. Kč** - to je 62,8% z této částky - **náklady byly tentokrát 53.467 tis. Kč**.

Přitom- v roce 2020 se **výnosy KD** (dotace, dary, vlastní tržby atd.) skládaly z těchto podílů: město **62,8%**, MKČR **16,7%**, vlastní tržby **13,5%**, Královéhradecký kraj **7%**, dary **0,1%**.

No ale zpět k našim úvahám o **příštím rozpočtu**: odmyslíme-li rok 2020 tak tragicky zkresený Covidem, lze za průměrnou (standardní) výši příspěvku města považovat částku cca **37 mil Kč** (tady je ovšem nutno vzít v potaz, že všechny specifikace smlouvy nám nemusí být v tuto chvíli známy). Divadlo pracuje ekonomicky i umělecky dobře- domníváme se, že bez závažnějších rezerv. Někaké finanční prostředky divadlo dokonce vrátilo.

A zde je tedy - hned na úvod- naše **první rozhodnutí**: Onen stávající rozpočet ve své vizi přijímáme -domníváme se, že vzhledem k inflaci za uvedené období, by **příspěvek města** (provozní dotace na základě uzavřené smlouvy mezi městem - krajem a KDHK o.p.s. na období 2018-2021) měl napříště činit (to zejména vzhledem ke zřejmému příštímú zdražování všeho a všech) cca **40 mil. Kč**. Přitom ale: aby **činnost Klicperova divadla měla za času všech oněch zmíněných složitostí smysl**, **nezbývá než** s těmito prostředky učinit z KD HK **fascinující centrum** společenského, kulturního a uměleckého života města i kraje. K tomu bude třeba nadchnout už zase **mládež** celého města. Napojit se na podobné tendence v celém Hradci. Napojit se na podobné tendence všude po této zemi. Posílit vícezdrojovost financování

a spolupodepisování činnosti divadla. K tomu vejít do prostorů, kde jsme až dosud nepobývali. Prostorů bezpečnějších, intimnějších, ale tu a tam i krásnějších. Raritnějších. Divadlo má být nástrojem ku zvětšování hrdosti na své město. Na svůj kraj. K rozhodnutí být právě zde doma. Městské divadlo přitom je-musí být-účinným nástrojem na zvětšování zde oněch pocitů. To tak už mnohokrát v Klicperově divadle bylo- a to tak může v brzké budoucnosti zase s obrovskou intenzitou být- všem těm hygienickým opatřením navzdory- domníváme se všichni, kteří tento projekt níže podepisujeme.

Až se to všechno stane, budou otevřené i dveře k ještě zřetelnější vícezdrojovosti našeho hospodaření. Akce Klicperova divadla se znovu stanou akcemi důležitými (podpory hodnými) v kontextu celého kraje i celé země. Všichni zamíří do Hradce. Do Klicperova divadla tam. Chystáme se pro toto napříště už zas činit bezpodmínečně vše.

4. VIZE ROZVOJE KLICPEROVA DIVADLA V UMĚLECKÉ OBLASTI: ODVÁŽNĚ A BEZ OBAV-

Již názvem této kapitoly deklaruji svou odvahu a vůli k neupejpacosti. V naší představě tedy bude Klicperovo divadlo, o.p.s. napříště ještě více definovat všechny podstatné akce ve společenském a duchovním životě města. Kraje. Budeme chtít už zase prohlásit Hradec Králové za město výjimečných událostí v prospěch jeho českých a evropských občanů tak, aby se do života zejména mládeže města vešlo **snění, katarze, meditace**, odvaha mít svou vlastní, jedinečnou vizi o světě. Jde o to vždy znovu konstruovat ten který večer jako **Událost**. Prostor velkého duchovního rozměru. Smyslem návštěvy diváka v divadle podle nás je, aby jej tam něco ohromilo. Aby se tím očistil, aby se posílil k odvaze slyšet, vidět, přispět. Dát se k dispozici nějakým svým talentem, rozhodnutím být napříště Evropanem. Nebát se přitom **smyslu pro humor** v sobě, nadhledu, bájně snivosti. Schopnosti individuální oběti- v prospěch katarze toho kterého publika.

Tedy: budeme se chtít věnovat větší a větší sociální a vzdělávací **kultivaci města**. Kraje. Zrovnoprávnění menšin. Budeme se zastávat pohybu v neprospěch nehybnosti, pohodlnosti, průměrnosti, tendence k propagandě. Budeme se zastávat **pravdy**. Budeme usilovat o to být už zase klíčovým **dušezpytným** domem svého města, svého kraje, své země. U části premiér přitom po jistý čas **změníme** jejich charakter- a to tak, aby se staly pocitově více **bezpečné** pro naše příští diváky - na kterých nám teď musí záležet nade vše. Napojíme se při tom na organizace: Divadlo DRAK, Východočeská filharmonie, Jesličky, společné téma zkusíme najít i s pardubickým divadlem, s divadelními aktivisty celého kraje. Poskytováním duchovních zážitků vpravo vlevo hodláme posilovat potřebu občanské vzájemnosti, probouzet touhu po vědění a vzdělávání ve městě. V kraji. Budeme chtít povzbuzovat k aktivní účasti na akcích divadla **mladou generaci**, vštěpovat jí hrdost a pýchu na Hradec. Opětovně získat zvětšenou pozornost odborné kritiky. Zviditelnit KD nejen v ČR, ale i v rámci Evropy. Do toho všeho totiž hodláme mít jedinečnou dramaturgii, skvělé režiséry napříč všemi spektry. Především pak pěstovat kult **Herce**- definovat tím jedinečný styl divadla. Chceme všestranně opečovávat kmenový soubor divadla, co nejvíc ochraňovat jeho **hvězdy**. Zřetelně inzerovat jejich úspěšnost. Nezaměnitelnost. K tomu se pak budeme chtít otevřít i práci s výraznými hereckými osobnostmi národa: Miroslavem Donutilem, Pavlou Tomicovou, Ondřejem Malým, Chantal Poullain, Janem Zdražillem, Dominikem Teleky, Ivanou Hloužkovou, Martinem Hubou. V divadle už na ně budou čekat všechny ty naše hvězdy - s důvěrou se všichni dohromady oddají předním českým

režisérům tak, aby už zase v Hradci Králové s železnou pravidelností vznikaly vzrušující, laskavé a hravé inscenace, z kterých půjde nepochopitelná síla. Síla zřetelná pro celou tuto zem. Oslovit k spolupráci budeme postupně chtít Petra Formana, Michala Dočekala, Duo SKUTR, Frederica Poty, Barbaru Herz, Michala Taranta, Jiřího Havelku, Petra Štindla, Tomáše Dianišku, Danielu Špinar, Michala Hábu, Martina Františáka, Pavla Kheka. Režirovat bude Vladimír Morávek, pozvat se jednoho dne pokusíme i Irinu Brook.

Zde tituly, které hodláme na úvod svého přemýšlení o vzájemné evropské dramaturgii v Klicpeřově divadle realizovat:

Komenského a Kunderův Labyrint světa a lusthaus srdce svého-

Jana Antonína Pitínského Matku. Kamila Sedlárová at' ukáže, co umí-

Shakespeareova Macbetha - s Miroslavem Donutilem jako Macbethem

Máchův Máj - s Natálií Holíkovou jako Jarmilou

Carollovu Alenku v říši divů, scénář E. Tálská- o světech ze sna velké české a evropské režisérce paní Evě Tálské na počest. Režirovat by ideálně měla zas žena- pochopitelně.

Štědroňova Chameleona (příběh J. Fouchého) - toto pro změnu z lásky a úcty k Milošovi Štědroňovi. A ze strachu o příští osud Evropy.

Ladislava Fukse Spalovače mrtvol- tam je role pro Ondřeje Malého jako když ji vyšije-

Čapkův a Kovalčukův Život a dílo skladatele Foltýna. Tam by mohl excelovat Jiří Zapletal

Ludowitzovu Pannu a netvora (Pannou bud' Michaela Gatialová–domníváme se 17.11.2021)

Orwellovu Farmu zvířat (Že by i Martina Součková mohla být jednoho dne zpátky v KD HK?)

Drábkovy ještě jednou Akvabely. O mužích, kteří stárnou– jsou víc a víc nehorázní ve svých představách– a pak se jeden z nich utopí. Je tak důležité uspořádat co nejkrásnější obřad na uctění památky zde toho muže! Tady at' zazáří celá pánská šatna divadla.

Franze Kafky Ameriku. O snu, který se vymknul – Pozor! Týká se všech kontinentů!

Krobotovu a Oslzlého a Pavlici Babičku. Tam by zcela jistě uměla uchvátit Pavla Tomicová

Toto vše bychom pak rádi doplnili o současné inscenace- s tématy jako např. **Život a dílo Jana Kotěry, Život a dílo Josefa Gočára, Osud rodiny Petrofů, Příběh Jiřího Červeného a jeho dcery Soni (Červená sedma resp. Osma?), příběh Vladimíra Jiránka (Jednoduchá linka)- Dobré by zcela jistě bylo zdramatizovat paměti Ladislava Zemana (Muž s velikou touhou- v hlavní roli by byl jistě krásný Filip Richtermoc)**

Co přitom bude na velké scéně a co v Besedě, co v Podkroví a co na některé z těch našich příštích venkovních scén- není v tuto chvíli důležité. Jisté je, že k těmto titulům budeme rádi pravidelně hrávat Pitínského **Betlém (Komedii o narození)** a Kopeckého **Komedii o umučení a slavném vzkříšení našeho pána a spasitele Ježíše Krista**. Případně ještě i nějaké jiné adventní

a pašijové texty (Co se stalo s Ježíšem?, Řecké pašije, Matoušovy pašije) - budeme chtít ctít křesťanský kalendář.

V rámci letních hudebních produkcí bychom pak rádi představili Štědroňovu a Uhdeho Baladu pro banditu - v kombinaci se zveřejněním nepoužitých scén z filmu Bandité pro baladu (premiéra červen 2022). Celé by se to nejspíš jmenovalo **Nikola Šuhaj (příběh lásky, směšnosti a smrti)** a týkalo by se to Jana Vydražila, Tomáše Lněničky, Martina Sládečka a Natálie Holíkové (sic!)

K tomuto všemu bude nejdůležitější přidat značné množství **parateatrálních aktivit** - pro diváky v ostychu ze všech těch návštěv kanonizovaných hledišť konat literární večery, projekce, přednášky, adventní slavnosti, slavnosti Velikonoc v **nepravidelných prostorách**. Hudební akce při kdejaké příležitosti. Pořádat festivaly na úvod sezóny i na samý její závěr (Čekání na Václava, Regiony, resp. Divadlo evropské vzájemnosti) při tom akcentovat zas hraní ve stanech, na náměstích, nádražích, před otáčivým hledištěm. Premiérovat o něco méně titulů, více jich pak ale reprízovat - budeme totiž napříště ještě do tohoto všeho i **ekologičtí**. Princip **udržitelného rozvoje** nám připadá jako jeden z nejdůležitějších imperativů současnosti.

Klicperovo divadlo se tak už zase bude definovat jako výrazná **výkladní skříň** města. Kraje. Ročně přinese svým divákům **devět** inscenačních událostí, **dva** festivaly, **kolem padesátky** akcí parateatrálních: **Tance. Obřady. Vernisáže. Slavnosti. Radosti. Lunaparky. Koupání se. Zasedání. Objevování. Televizní a internetové přenosy.**

Na toto vše bude dobré posílit nástroj **kreditního abonmá** - a to nejenom v Hradci Králové. Zkusíme zfanfrnět města napravo nalevo, rozpoutat nové pojetí **propojenosti** divadla s diváky. Každý si bude moci sám vybírat svou existenci v prostoru a čase našich kreací - stane se spoluautorem svého zážitku. Zjistí, že nám na něm eminentně záleží. Zjistí, že ho takové bytí v divadle baví. Obohacuje. Vyznamenává. Provokuje. Motivuje. Inspiruje. Vitalizuje. Může poskytnout pocit veliké spřízněnosti, sounáležitosti: **vzájemnosti**.

Navrhneme ale rovněž zaměřit se na nově koncipované **blokové předplatné**. Změnit komunikaci divadla se svými návštěvníky podle věkových a sociálních skupin. Budeme chtít vynalézavěji využívat chatu na FB, Instagramu, výtvarně exkluzivnějších webových stránek divadla. Zase nám půjde nejvíc o tu vzájemnost. O pobývání **spolu** za času virové pandemie, která velí: *bud' každý sám!* A my dodáme: *Nebud'!*

Hlavně pro posílení pocitu **autentičnosti** a **spřízněnosti** s publikem pak hodláme konat **aukce vstupného** v den představení na sociálních sítích, zřídíme i zvýhodněné **rodinné vstupné**. Maminky ať se svými poklady zamíří do divadla. Potkají tam ještě jiné maminky

s jejich poklady. A někdo z divadla se nabídne, že jim všechny tyto jejich drahocennosti s naprostou profesionalitou a se všemi certifikáty pohlídá-to až tyto ženy pocítí touhu uvidět Sedlárovou, Zapletala, Holíkovou, nebo Valeriána v jejich nových životních rolích. Případně pak i toho Donutila. Divadlo je bezpečné a inspirativní, sociálně výjimečné území- budeme tvrdit. Během všech jeho festivalů i mimo ně.

Rádi bychom tím přijali i o hodně větší zodpovědnost za **společenský život** ve městě. Budeme v prostorách divadla i mimo ně pořádat netradiční taneční večery, koncerty, setkávání seniorů v divadle i na akcích kolem něj, pečovat o vztah dětí a mládeže k divadlu. Z herců divadla budeme chtít učinit exkluzivní občany svého města. Dát pozor na jejich bydlení. (A zase: Ladislav Zeman buď náš vzor!)

Budeme zpytovat koncept **hraní v (nejprve nevelkých) blocích**. Na úvod jen pro některé inscenace, pak už pro leckterou z nich. Bude to zas ekologičtější-domníváme se.

Hodláme zřídit ještě jednu **letní scénu** divadla (exteriérovou, později už i s tím otáčivým hledištěm-to nejspíš poblíž Stříbrného rybníka) -zde bychom pak rádi hrávali po celý červenec, s přesahem tu a tam až do srpna.

Rádi bychom nechali vzniknout celou plejádu představení na téma životní obzor toho kterého kmenového člena souboru. Co je téma **Wiliama Valeriána? Jakuba Tvrdíka? Už zase Pavly Tomicové? Už zase Simony Babčákové? Už zase Jana Sklenáře? Michala Lurie? Bohumila Čepelky? Františka Staňka?** (Obecně: nebudeme chtít, aby kdokoliv z hereckého souboru odcházel-budeme ale chtít od každého co největší spoluúčast, osobnostní ručení, talent zazářit, až to diváka oslní-)

Pokusíme se navázat bližší vztah s **Českým rozhlasem Hradec Králové**. Leckterý z výše uvedených projektů by mohl vzniknout v žánru rozhlasové hry. Rozhlasového vysílání.

Více se budeme chtít zapojit do projektů na podporu kultury v regionech, budeme podávat více grantových žádostí na více ministerstvech. Důležité budou nejnověji **evropské granty**. Vnímáme divadlo jako šťastnou službu v prospěch mohutného **duchovního života** města (sic!). Nová doba musí odstartovat nová řešení kdejaké příští svízelnosti. Hradec by paradoxně mohl začít kvést, jak nekvetl. Rádi bychom k tomu svou prací přispěli- to, co jsme v Klicperově divadle svého času zažili, bylo opravdu neskutečně krásné. Je čas právě v tomto divadle vytvořit koncept nové existence městského divadla coby prostoru **bezpečného** setkávání, kultivace a krasoslužby. Nevracet peníze z neutracených grantů, nýbrž vyjít za svými občany do ulic. Do knihoven. Na střechy pevných domů. Pořádat projekce. Do divadla pozvat maminky. Školáky. Krasoduchy. Básníky. Kutily. Učitele hudby, prodejce hudebních nástrojů. Výrobce

lahůdkových čokolád. Důchodce. Ochotníky. Znovu učinit oba dva hradecké festivaly hvězdnou událostí celé této země.

5. KONCEPCE ROZVOJE FESTIVALŮ DIVADLA: DIVADLO JAKO RITUÁL, DIVADLO JAKO NÁDHERNÝ ZÁŽITEK.

Všichni to víme: hradecké festivaly bývaly dlouhou dobu v rámci České republiky na špici. Jak se ale měnily časy- zrodila se nová konkurence, změnily se priority různých subjektů- i oba tyto festivaly začaly tu a tam poněkud chřadnout. Je nejvyšší čas vrátit je do první festivalové ligy. Posilují významným způsobem kulturní zázemí města a šíří věhlas královéhradeckého divadla v České republice i v zahraničí. Působí neobyčejně dostředivě směrem ke stálému souboru, jakožto i k širokému ekonomicko- technickému týmu divadla, nabíjejí jej a obohacují, od roku 1994 a 2003 jsou neodmyslitelnou součástí českého divadla vůbec. Myšlenka bývalého ředitele a zakladatele obou festivalů, Ladislava Zemana, otevřít i uzavřít sezonu divadelním a hudebním **rejem**, který po vzoru legendárního Avignonu stane se oslavou nejen divadla a umění, ale vůbec celého města, ještě i po několika desetiletích existence jeví se býti jako naprosto **skvělá**. Přitom: třebaže každý z těch dvou festivalových projektů má svou vlastní tvář, koexistují ve vzájemné **symbióze**, jsou součástí celkové vize Klicperova divadla jako živého divadelního epicentra v Hradci Králové i v České republice- s přesahem do celého kraje, do celé Evropy. K takovému velkorysému pojetí obou festivalů se tedy hlásí i náš tvůrčí tým, který chce původní záměr festivalů ještě rozvinout- jejich současné nastavení a identitu ještě o cosi **prohloubit**.

Pokud tedy půjde o festival **Regiony**: rádi bychom mu nejspíše ještě jednou poupravili název- tentokrát na **Divadlo evropské vzájemnosti**. Poukážeme tím případně na to, co pokládáme za největší nedostatek **současné** hradecké festivalové záře: je třeba posílit **jedinečnost** festivalu- podpořit větší **propojenost** všech tří spolupořadatelů této události: Klicperova divadla, divadla Drak a neziskové organizace Kontrapunkt. Dopřát jim všem pocit **vzájemnosti**. Jsme připraveni navázat s těmito subjekty co nejintenzivnější komunikaci na téma zkvalitnění programu, a to především posílením činoherní zahraniční účasti, která během posledních let žel začala poněkud stagnovat a už nedosahuje takové pestrosti jako v první vlně svého fungování, kdy do Hradce Králové zavítaly buď osobně, či prostřednictvím svých inscenací divadelní hvězdy jako Peter Brook, John Malkowich, Annie Girardot, Bruce Myers, či si obyvatelé města podmanily svými pouličními kreacemi „mimozemšťané“ Padox uznávané francouzské loutkářské dvojice

Dominique Houdart a Jeanne Heuclin. Nepůjde nám přitom o recyklování zde těchto zážitků- půjde nám o to rozhlédnout se znovu po světě a pokusit se přivést do Hradce současné divadelní hvězdy (**Isabelle Huppert, Omar Sy, Wajdi Mouawad, Irina Brook, Tiago Rodriguez aj.**)

Pročež: bude potřeba podpořit a zkvalitnit propagaci festivalu na národní a mezinárodní úrovni, obnovit osobní přístup ve zvaní jednotlivých divadelních osobností, kritiků a kritiček, novinářů a novinářek všech médií, zaujmout více studenty a studentky uměleckých škol z Prahy, Brna i Ostravy- nespoléhat se přitom na zavedenou značku, ale hledat nové formy propagace, realizace festivalových akcí. Atmosféra červnového svátku divadla je díky královéhradeckým divákům, ale i profesionálním i amatérským zájemcům, kteří se každoročně do Hradce sjíždějí, zcela neopakovatelná. Máme v plánu tuto **nezaměnitelnost** hradeckého festivalu ještě více podpořit, odvážněji vyprofilovat programovou nabídku akce směrem k její **jedinečnosti**, kterou žel s lety poněkud ztratila- a to zvláště pokud jde o výběr kvalitních **českých** inscenací a projektů. Nechceme se napříště spoléhat jen na oceňované a jinými festivaly už protřelé tituly, **chceme** inscenace, které tvůrčím způsobem komunikují s repertoárem Klicperova divadla- jeho diváky, městem a regionem. A tedy navrhujeme uspořádat velkou přehlídku inscenací **Davidu Drábka, Jiřího Jelínka, Jakuba Krofty, režijní dvojice SKUTR, Ivana Krejčího a ARÉNY**. Nepůjde přitom o pouhé hostování jednotlivých inscenací, o uplatnění obligátního principu zahrát a odjet, nýbrž o to společně **pobýt, podělit se**. Už zase **uvidět** sklenutý oblouk- tříbit své různé názory na něj, propojit se u toho s divadelníky z různých divadel, s diváky, publicisty- a tím **sjednotit divadelní obec**, která se nám žel jeví v poslední době jako roztržštěná a navzájem zbytečně nevraživá.

Dále: Už znovu bychom rádi podporovali **jazykovou a kulturní diverzitu festivalu**. Jsme si vědomi toho, že slovo mezinárodní se nesmí omezovat jen na spřízněné slovenské či německé inscenace. Budeme se chtít ohlížet nejen po sousedních zemích, ale sahat i do regionů jako je **Itálie, Španělsko, Portugalsko nebo severské země**- o jejichž divadelním dění toho v Čechách žel pořád ještě moc nevíme. V tom hodláme intenzivněji využít podpor velvyslanectví, kulturních institutů, fondů. Navrhujeme už zase posílit spojení s frankofonním divadlem, právě jehož reflexe v minulosti dodávala festivalu **punc výjimečnosti**. Ještě stále není v Čechách festival, který by se cíleněji zabýval touto oblastí. Upřeme síly na získání podpory **OIF**, mezinárodní organizace **Frankofonie**, zastupitelských úřadů všech možných zemí, kulturních institutů, aliancí.

Domníváme se ale, že posláním mezinárodního festivalu nemá býtli inscenace **uvádět**, ale také **iniciovat a koprodukovat**. Proto budeme prosazovat vznik tvarů, které využijí nejen umělecký potenciál Klicperova divadla, ale také otevřou následné možnosti zahraničních

hostování (toto například v rámci oněch avizovaných dějů v nezávislých prostorách města)- už zase se tak zvýší **mezinárodní prestiž festivalu**, zúročí všechny ty kontakty, kterými v tuto chvíli disponujeme.

Ad festival **Čekání na Václava**- rádi bychom jej povýšili na festival evropské úrovně, kam se budou sjíždět čím dál víc i soubory ze zahraničí- potřebujeme světový rozhled, nikoliv uzavírání se do sebe. Divadlo a kultura vždy přispívaly k zdravému sebevědomí obyvatel Hradce. Jádrem Čekání na Václava přitom at' dál zůstanou české- převážně špičkové studiové- inscenace. Touha rozpoutat neobyčejným způsobem novou divadelní sezonu a motivovat diváky k celoroční návštěvě divadla se nesmí vytratit. Uvedení inscenací necht'je ale už zase obohaceno o **debaty s tvůrci, koncerty, vernisáže, workshopy, venkovní happeniny, projekty imerzivního divadla**. Trendem evropských festivalů, k nimž bychom chtěli napříště patřit, je totiž jejich **multižánrovost a druhová otevřenost**. Pobývání spolu.

Současně hodláme v rámci festivalu vytvořit svébytný prostor pro formování a objevování českého divadla pro tuzemské i zahraniční zájemce. Formulovat pro zahraniční divadelní a festivalové ředitele a ředitelky náš festival jako **show case Klicperova, královéhradeckého i českého divadla**.

Oba naše festivaly by mohly pokaždé znova být vhodnou platformou pro konání různých **zasedání** tuzemských i zahraničních divadelních organizací, což už zase zásadně povýší status města i jeho festivalové činnosti. Ladislav Zeman může být tu a tam čestným předsedou všech těch akcí.

6. KONCEPT EKONOMICKÉ UDRŽITELNOSTI NA PŘÍŠTÍCH PĚT LET

Upřímně: ani zde to nebude dvakrát snadné. I při jakémsi pomyslném zprůměrování aktuálních pesimistických a optimistických scénářů je evidentní, že poškození celé kulturní sféry včetně divadla politickými a společenskými reakcemi na pandemii Covidu mnoho let zásadně ovlivní návrat ke kulturní prosperitě všeho a všech. Na druhé straně ale ekonomické výsledky za rok 2020 naznačují, že dopady nepříznivých obecných okolností **nemusí** být zas tak tragické.

A tedy: naše koncepce ekonomické udržitelnosti staví na třech základních kamenech:

- Intenzivní, oboustranně vstřícná a v rámci možností co nejflexibilnější spolupráce s městem a krajem jako našimi hlavními přispěvateli.

Za klíčové téma (kromě výše příspěvku) přitom považujeme možnost víceletého financování divadla. K tomu budeme chtít rozvinout systém jednorázových podpor mimořádných projektů a investic do budoucích možností divadla pro ony již zmíněné hradecké maminky. Školáky. Krasoduchy. Básníky. Důchodce. Ochotníky. Děti.

- Využití každé příležitosti ke stabilizaci a ev. zvyšování dalších výnosů.

Kromě vstupného za vlastní představení se zde nabízí - viz výše, viz níže- rozšíření hostování (nákupu) představení (koncertů, nástrojů duchovních zážitků v nepravidelných prostorách divadla, města), rozšíření činnosti nedivadelního charakteru (přednášky, besedy, klubové akce, vystoupení z pravidelných prostorů divadla- viz výše, viz níže) a s tím související obchodní aktivity.

- Aktivní vyhledávání a otevírání dalších zdrojů financování uměleckého provozu.

Nejdostupnější zde budou zahraniční spolupráce (koprodukce) s participací na příslušných grantech (viz výše, viz níže), důslednější využívání dalších zdrojů divadla (kapacity služeb, pronájmy, parateatrální aktivity atd.)

Otázkou samozřejmě zůstává jak se na ekonomické udržitelnosti i při vší snaze města a divadla podepíše dramatické zvyšování cen zdrojů, které navíc- kromě provozu- postihne i příští „koupěschopnost“ diváků. Nezbyvá než na tuto svízelnou situaci zareagovat zas a znovu poryvem talentu uměleckých pracovníků divadla v nekanonizovaných prostorech. Právě obcování s krásou, s meditací, s přemýšlením o smyslu věcí je ve všech historicky svízelných okamžicích národa tou nejdůležitější činností jeho umělců.

Naše úkoly tedy budou: Realizovat program jak jsme ho v tomto projektu nastínili. **Usilovat pro příští roky o dlouhodobou garanci výše příspěvku na zde tento program od svého zřizovatele, od svých přispěvatelů. Nechtít v této krizové situaci nikterak vehementně**

přidávat, nemuset se ale bát ubírání. Nevracet nikdy nic. Začneme-li vracet, vrátit i své funkce, svá pověření. Zvětšit všechny možné nástroje **popularizace** divadla.

Pro zvětšení účinnosti naší příští činnosti co nejdřív **zásadně změnit výtvarný vizuál divadla. Město si svého divadla musí zase znovu začít všímat.** A tedy- ad ten vizuál: Chybí nám zde výraznější rukopis. Chybí elegance. Chybí jakéhokoliv druhu interakce. Chybí okouzlení fenoménem divadla. Využívání kultu herce- milované osoby svého města. Je třeba toto vše **kategoricky změnit.**

Bude rovněž třeba **lépe- zřetelněji, konkrétněji definovat** odpovědnost pracovníků KD za úspěch všech příštích představení divadla- a to sice odpovědnost uměleckou, diváckou, společenskou i ekonomickou. To vše systémem porad, konzultací, pracovních setkání, společenských akcí. Jde o úspěšnost. Jde o mravnost. Jde o spolupodepisování programu divadla.

7. SPECIFIKACE ALTERNATIVNÍCH ZDROJŮ FINANCOVÁNÍ

V tomto bodě nereflektujeme zdroje, které v té či oné podobě divadlo již využívá (např. granty, pronájmy sponzoring apod.), i když se domníváme, že i zde ještě dosti zřetelná možnost dalšího rozvíjení a většího vytěžování potencionálních zdrojů **existuje**.

Za inovativní možnost považujeme- v souvislosti s dramaturgií a realizačním charakterem projektů- rozhodnutí pracovat a získávat zdroje na principu **Startupu** („Startup je uvedení do provozu nového produktu nebo služby, vytvořených v podmínkách extrémní nejistoty.“ Eric Ries, *The Lean Startup*, 2011).

Využití standardních divadelních projektů a vytváření specificky **dedikovaných** projektů pro jejich šíření v širší mediální sféře se všemi ekonomickými efekty, které zde tato oblast nabízí.

Detailní práci s návštěvníky divadla ve smyslu rozvoje individuálního donátorství. Patří sem i organizování dobročinných aktivit v prospěch divadla. Využívání potenciálu exkluzivních prostor města k všeho druhu pronájmům.

Důraz na rozvoj i každé nepeněžní spolupráce. Sem patří výměny služeb, bartery apod. včetně větší participace uměleckých spolupracovníků divadla na všech těchto aktivitách.

Jsme přesvědčeni, že rozvoj činností - tak jak ho náš program předkládá- vygeneruje i další možnosti a zdroje alternativního financování Klicperova divadla-divadla evropské rozmanitosti. Všichni zas budou zírat- pevně tomu věříme.

8. NÁVRH ROZVOJE VZTAHU KLICPEROVO DIVADLO – STATUTÁRNÍ MĚSTO HRADEC KRÁLOVÉ. KLICPEROVO DIVADLO JAKO VÝKLADNÍ SKŘÍŇ REGIONU

Tedy: chtěli bychom být svým městem milovaní. Chtěli bychom v něm být eminentně důležití. Případně klidně i mýtičtí. V rámci tohoto všeho však vždy pro zřizovatele **udržitelní**. Budeme chtít hýřit talentem, budeme chtít být skromní ve svých finančních očekáváních. Vzhledem k tomu, že napříště nejspíš všemi možnými cestami vyrazíme do nepravidelných (vzájemných) prostor města (kostely, parky, obchody, lunaparky, výlohy, nádraží, autobusy, bazény, nebe nad Hradcem, letní scény u rybníka, alternativní venkovní scény), bude možné daleko více **pronajímat** prostory divadla. Budeme v příštích pěti letech aktivně vyhledávat zájemce o zde tyto pronájmy. Město si takto daleko víc užije svůj divadelní dům ke kongresům, svatbám, tanečním slavnostem. Fenomén **události** přitom učiní pokaždé znovu život v divadle vzrušujícím, pozornost beroucím, společensky stimulujícím. **Spolu pobývání** už zase bude běžným způsobem trávení času v KD HK.

Do tohoto všeho bude dobré zřídit pravidelné hraní hostujících souborů v daleko větším množství repríz. Viz **Čekání na Václava** na úvod každé sezóny- teď by to takto mělo být i **v toku sezóny**. Vehementně při tom navrhujeme napojit se na Městská divadla pražská (inscenace Michala Dočekala, Davida Drábka, Michala Háby, Vladimíra Morávka). Na závěr sezóny (viz pátá kapitola tohoto projektu) by se měl- navrhujeme- konat už zas v nejmohutnější možné formě festival **Regiony, resp. Divadlo evropské vzájemnosti**. Budeme usilovat o co nejzřetelnější propojení s jeho **off programem**. Hradec Králové by oněch cca dvacet dní měl být hlavním městem českého divadla tak, jako to už několikrát naprosto přesvědčivě dokázal v minulosti. Proto bude třeba konat koncerty, vernisáže, workshopy, happeningy, projekty imerzivního divadla- až z toho bude zas jednomu přecházet zrak.

Co se sebedefinice divadla týče, budeme chtít vehementně rozvíjet **syntetické hudební žánry**, tedy muzikál, oratorium, operu, společné zpívání v různých kuriozních prostorách. Osvědčilo se to tak všude po Evropě. Napříště hodláme premiérovat ročně **čtyři tituly** na velké scéně a **tři až čtyři v Besedě** (v Podkroví? na venkovní scéně? ve všeho druhu nepravidelných prostorách?). V režimu zvláštního, seriálově hraného projektu pak navrhujeme přidat (a opakovat pak vždy několik let po sobě) ještě **po jednom syntetickém tvaru adventním, velikonočním** a k tomu ještě **jednu inscenaci letních divadelních slavností** - nejspíš zas v tom přilehlém, tzv. **nepravidelném** prostoru města. Hrady, zámky, kostely, koncertní haly, parky, rybníky (sic!).

K tomuto všemu zřídíme odpovědnost tzv. **aktivních prodejců** s náplní práce: oslovování firem v regionu pro podporu jednak celého divadla, jednak jednotlivých představení a koncertů, akcí nepravidelné dramaturgie- tak jak budou vznikat v průběhu sezón. V rámci obou festivalů. Půjde nám o co **nejkreativnější** vykonávání této práce. O aktivní napojení na sociální skupiny, které dosud divadlo neoslovovalo. Tedy především na mladé lidi, jak jsme o nich už několikrát mluvili- cynické výrostky a zmatené čtenářky bankovních výpisů svých rodičů- ale i o čerstvé rodiny, důchodce, nezaměstnané. Půjde nám o napojení na regiony i mimo všechny ty obligátní. Tedy na Kraj, Republiku, Evropu, Asii, Ameriku, Afriku, Pardubice. Opět v prospěch divadla, opět v prospěch statutárního města Hradec Králové. Za každých okolností u toho všeho budeme chtít zachovávat **humor**. Odvážnou snivost a vtip- toto vše at'je napříště už zase hlavní součást image Klicperova divadla- divadla zcela raritní evropské vzájemnosti.

K tomu všemu budeme chtít **motivovat** hradecké občany ke společenskému životu ve zdech Klicperova divadla. K nezištnosti všeho možného druhu. Necháme blýsknout se mecenáše. Konat budeme **programy pro děti, programy pro menšiny** (sociální, etnické, zdravotně postižené), **pro seniory**. Mělo by napříště býti věcí **hrdosti** občana Hradce Králové právě na scénách Klicperova divadla zažívat podstatné události svého života- křty, svatby, promoce, maturitní plesy, vyznání lásky přede všemi. V našich nových nepravidelných prostorech pak slibujeme pořádat festivaly špičkového divadla, koncerty. Setkání. Čtení. Poslouchání. Kázání. Adventní představení. Koprodukce. Přesahy. Slavnosti raritního spolu pobývání za času **Vzkříšení**.

9. ZÁVĚREM:

V této koncepci jsme představili svou vizi příštího fungování Klicperova divadla Hradec Králové, o.p.s. Je postavena na posílení čínorodosti, otevřenosti a **nepravidelnosti** všech jeho příštích aktivit- tak, jak to popisujeme na předchozích stránkách. Definovali jsme konkrétní kroky směřující k odvážnému vytvoření daleko větší divácké vzájemnosti ve vztahu k onomu nám tak neobyčejně drahému divadlu. Navrhujeme v této složité době izolace všeho a všech odstartovat širokou nabídku para teatrálních přesahových programů, které-až se rozpoutají-měly by přinést divadlu i městu velkou radost, velký rozruch v ulicích i na různých kulturních stáncích města, mohutný pocit pospolitosti nás všech, kteří tento příběh případně zažijeme. Kvůli tomu vždy otevřeme i uzavřeme sezonu fascinujícím divadelním a hudebním rejem, který po vzoru legendárního Avignonu stane se **oslavou** divadla i celého města, celého kraje, celé země.

Navrhujeme přitom učinit Klicperovo divadlo modelovým domem **nového způsobu** existence činoherního souboru v českém kulturním prostředí. Jsme připraveni tuto koncepci **spolu pobývání** (sic!) s veškerým úsilím a zodpovědností od příštího roku realizovat- navázat přitom na vize, formulace a odvážná řešení pana Ladislava Zemana, legendárního ředitele Klicperova divadla. Zúročíme tak zkušenosti ze svých předchozího působení na vedoucích uměleckých postech, zejména v divadlech v Praze, Brně a v Hradci Králové. Pevně věříme, že tento koncept zářícího městského centra, které spoluvytváří obraz Hradce jako moderního evropského města, jež **imponuje, obohacuje, emancipuje a ochraňuje**, nalezne podporu u zřizovatele i u široké hradecké i východočeské veřejnosti. Divadlo je pro nás místo, kam je třeba pořád dokola přicházet za pocítěním **společné radosti**- za pocítěním **velké hrdosti na své město**, za pocítěním důstojné **sounáležitosti s Evropou** a vším tím těžkým i krásným kolem ní.

Souhlasíme se zveřejněním této koncepce a jejím představením veřejnosti

Daniel Dvořák

Vladimír Morávek

Lucie Němečková

Přílohy:

ověřená kopie dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání

originál výpisu z rejstříku trestů

příhláška do výběrového řízení

Referenci o mně poskytnou:

Vladimír Morávek, režisér

Lucie Němečková, dramaturgyně

V Praze 17. 11. 2021